

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODLASKIEGO

Białystok, dnia 25 kwietnia 2023 r.

Poz. 2406

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NK-II.4131.82.2023.KK WOJEWODY PODLASKIEGO

z dnia 24 kwietnia 2023 r.

Na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 1526)

stwierdzam nieważność

§ 4 ust. 1 pkt 4 uchwały Nr XLI/269/23 Rady Powiatu w Mońkach z dnia 27 marca 2023 r. w sprawie wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego.

UZASADNIENIE

W dniu 27 marca 2023 r. Rada Powiatu w Mońkach podjęła uchwałę Nr XLI/269/23 w sprawie wysokości stawek opłat za zajęcie pasa drogowego.

Przedmiotowa uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 29 marca 2023 r. i z urzędu poddana została kontroli legalności.

Analiza treści wykazała, iż część postanowień przedmiotowej uchwały podjęta została z istotnym naruszeniem prawa. W związku z powyższym organ nadzoru w dniu 17 kwietnia 2023 r. wszczął postępowanie nadzorcze celem stwierdzenia ich nieważności.

W myśl art. 40 ust. 1 i 2 ustawy o drogach publicznych zajęcie pasa drogowego na cele niezwiązane z budową, przebudową, remontem, utrzymaniem i ochroną dróg wymaga zezwolenia zarządcy drogi, wydawanego w drodze decyzji (ust. 1).

Zezwolenie to dotyczy: 1) prowadzenia robót w pasie drogowym, 2) umieszczania w pasie drogowym liniowych urządzeń obcych, 3) umieszczania w pasie drogowym urządzeń obcych innych niż wymienione w pkt 2 oraz reklam, 4) zajęcia pasa drogowego na prawach wyłączności w celach innych niż wymienione w pkt 1-3 (ust. 2).

Zajęcie pasa drogowego na cele niezwiązane z potrzebami ruchu i potrzebami zarządzania drogami jest związane z obowiązkiem ponoszenia opłat. Stanowi o tym art. 40 ust. 3 ustawy o drogach publicznych.

Upoważnienie do ustalania stawek za zajęcie pasa drogowego dla organu stanowiącego gminy zawarte jest w art. 40 ust. 8 ustawy o drogach publicznych, zgodnie z którym: „Organ stanowiący jednostki samorządu terytorialnego, w drodze uchwały, ustala dla dróg, których zarządcą jest jednostka samorządu terytorialnego, wysokość stawek opłaty za zajęcie 1 m² pasa drogowego. Stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 10 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 200 zł, z tym że w odniesieniu do obiektów i urządzeń infrastruktury telekomunikacyjnej stawki opłaty, o których mowa w ust. 4 i 6, nie mogą przekroczyć 0,20 zł za jeden dzień zajmowania pasa drogowego, a stawka opłaty, o której mowa w ust. 5, nie może przekroczyć 20 zł”.

Stosownie zaś do treści art. 40 ust. 9 ustawy, przy ustalaniu stawek, o których mowa w ust. 7 i 8, uwzględnia się: 1) kategorię drogi, której pas drogowy zostaje zajęty; 2) zajętą część drogi; 3) procentową wielkość zajmowanej szerokości jezdni; 4) rodzaj zajęcia pasa drogowego; 5) rodzaj urządzenia lub obiektu budowlanego umieszczonego w pasie drogowym.

Należy zauważyć, że art. 40 ust. 9 ustawy o drogach publicznych wprowadza możliwość zróżnicowania wysokości stawek, jednak w zależności od kryteriów w nim zawartych. Nie istnieje możliwość wprowadzenia zróżnicowania wysokości stawek przy zastosowaniu innego kryterium.

Kwestia ta niejednokrotnie była przedmiotem orzecznictwa sądowego, które potwierdza przedstawione wyżej stanowisko (wyroki: NSA z dnia 7 sierpnia 2008 r., sygn. akt II GSK 151/08; z dnia 8 maja 2015 r., sygn. akt II GSK 593/14; WSA w Warszawie z dnia 6 lutego 2008 r. sygn. akt VI SA/Wa 1824/07, WSA we Wrocławiu z dnia 29 marca 2006 r. sygn. akt IV SA/Wr 88/05 oraz z dnia 2 lutego 2006 r., sygn. akt IV SA/Wr 465/04). Mając na względzie brzmienie art. 40 ust. 9 ustawy o drogach publicznych, nie sposób uznać za dopuszczalne różnicowanie stawek w zależności od kryteriów nieokreślonych w powyższym przepisie.

Rada Powiatu w Mońkach mocą postanowień § 4 ust. 1 pkt 3 uchwały Nr XLI/269/23 ustaliła stawkę opłat za każdy dzień zajęcia 1 m² powierzchni pasa drogowego przez reklamy w wysokości 2 zł. Jednocześnie w pkt 4 tegoż paragrafu wprowadzona została stawka „preferencyjna” w wysokości 0,01 zł. w przypadku reklamy zawierającej informacje o gminie, powiecie lub województwie, w postaci planów, map, tablic lub plansz.

W ocenie organu nadzoru brak jest podstaw prawnych do różnicowania stawki opłaty z uwagi na treść reklamy. Jak zauważył Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w wyroku z dnia 17 września 2019 r., sygn. akt II SA/Ol 471/19, *analiza art. 40 ust. 9 pkt 5 u.d.p. i pozostałych regulacji u.d.p. nie pozwala bowiem na przyjęcie, że treść reklamy została uznana przez ustawodawcę za kryterium, które ma wpływ na wysokość przedmiotowych stawek opłat. W ustawie tej brak jest podstaw prawnych do różnicowania stawek opłat za reklamy umieszczone w pasie drogowym ze względu na ich treść.*

Organ nadzoru w pełni podziela powyższe stanowisko WSA w Olsztynie. Oceniając całokształt powyższych okoliczności faktycznych i prawnych wskazane wyżej naruszenie skutkować musi stwierdzeniem nieważności uchwały w zakresie § 4 ust. 1 pkt 4.

Na niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku za pośrednictwem Wojewody Podlaskiego, w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

z up. Wojewody Podlaskiego
Dyrektor Wydziału Nadzoru i Kontroli
Agnieszka Krystoń